

Erinnerùnge

Ìn de Grosmàmme, die g'storwe ìsch in ìhrem Hüss,
Mr mëënt jo gràd mr ìsch vorem Hìmmel drüss.
Ùn wàs sìeht mr dert ùff de Kommod àm Eck,
Die àlt Knopflàd, wie d'Nàs vorstreckt.
Glich sìnn se ëéni, die schmisste mìr eweg,
Denn die ùffhewe het doch kenn Zweck.

Doch de Seppel lìpft de Deckel vùn de Làd,
Ùn sieht àlli Knépf lìjje do pàràt.
Er nìmmt e grìener Knopf in d'Hànd,
Ùn denkt àn sini erscht Schuelerbànk.
Sini Fräu làcht ùn soet ihm kàlt:
Kùmm mìr schmisste ne dert àn d'Wànd.

De Seppel heert nìtt ùn luejt wittersch.
Er sìeht e àndere Knopf.
Nìmmt ne in d'Hànd ùn zìttert,
Erinnerùnge, àn Schlose ùn Gewìtter.
Noh sìeht er e schwàrzer Knopf ùn denkt
Kälte, Kohle ùffeme Schlìtte, àn d'isskalte Hànd.

D'Marie sini Fräu hàlt mìt Làche,
Stricht ihm ìwwer d'Àchsle ùn d'Bàcke.
Ich loss dich mìt dine Erinnerùnge e bìssel elëën.
Ùn geht nüss ùn hängt Wésch vùm Sëél.
Noch mènicher Knopf het er gfùnde.
Guets ùn Schlèchts würd ùffgedeckt.
E Lìchtbllick vùm Löwe inere Knopflàd dert...

Raymond Bitsch
ACHENHEIM

3ème édition du Friehjohrsappell – 2014